

"Kommer en kwel van de Bildtse kunstariestien"

Kommer en kwel van de Bildtse kunstariestien

BEELDENE KUNSTENAREN IN HET BILD. SCHRAALHANS KEUKENMEESTER: HIER VERKOOPT MEN TOVERBALLEN.

Kunstenaars centrum Aerden Plaats , voorheen de Witte Klok, van de groep Uytlandse kunstenaars, voorheen de Bildtse kunstenaars. De naam van de illustere groep kreatievelingen verandert met het jaar.

Niet iedereen is welkom in dit amateuristische gezelschap.

Zo werd ik mei 2010 niet geaccepteerd als expo sant door de akela van het stel, de vol gevreten Mevrouw Z. persoonlijk. De reden is wellicht dat mijn echtgenote van haar een schilderijtje had gekocht, hetgeen in Friese kunstkringen onder collegaatjes als een zwakbedod geldt. Na een verblijf van acht jaar in Frankrijk waar minder bekrompen opvattingen onder kunstenaars gelden kwam het ons vreemd voor.

Over enkele kunstenaars van de groep Uytland heb ik een lovend weblog geschreven en aangeboden een profiel van hen in een komend boek van mij op te nemen. De betreffende kunstenaars keken alsof ze stront roken en reageerden afwijzend met het argument: "Zeker aan ons ook nog geld willen verdienen met je schrijfsels, hè? Wij willen alleen door het Stedelijk Museum in een boek komen, maar zeker niet via jou!"

We wonen in een vrijstaande, hypotheekvrije nieuw bouwvilla en een hypotheekvrij Maison Grande in de Bourgogne want voor afbetaling hebben we minachting. Dat bazuin ik graag rond omdat het de waarheid is en te laten zien dat wie het breed heeft het ook breed laat hangen. Achter mijn rug om rept de broeierige Friese artiesten congregatie dat ik een "patser" en ook nog een "proleet" ben. Ik zeg daar op: "De luizige, pluizige kunstariesties kunnen beter jaloers op je zijn dan dat ze van je vreten!"

Ik ga als genie nu eenmaal liever om met de boys die de Rolex over de mouw van het Armani colbert dragen dan een plestik kermisklokkie van de Hema en of ze het dan via de drugshandel of hun Porsche over de ruggen van de vrouwtjes verdiend hebben zal me een dikke worst wezen want aan een boom zo vol geladen mist men een paar natte pruimpjes niet als gezonde Hollandse jongen met een broek vol liefde en mededogen.

Een stiekeme, lasterlijke reactie van een lampen kappen kunstenaar van de Nieuwe Bildtdijk op mijn weblog, dat niemand van de achterbakse Uytland kunstenaars zogenaamd ooit las, maar onderde hand, een hatelijke reactie zogenaamd uit mijn naam op mmijn weblog zette, deed voor mij de deur dicht.

Ik mailde het IP nummer door naar de Akela van de Uytlandgroep, de volvette veertig plus Mevrouw Z. met een klacht hierover. Uiteraard ontkende de lampenkappenkunstenaar in alle toonaarden zijn betrokkenheid. We waren in elk geval niet meer welkom bij de artiestjes van de Uytlandgroep. Eén van die kunstenaars, een zekere S. met slechts een been deed aangifte tegen mij wegens "doods bedreiging". Nooit verder iets van gehoord. Soms zie ik 'm rijden in zijn aangepaste invalide Goggo mobiel en dan kijkt ie hatelijk mijn kant op en steekt zijn middelvinger op. Gisteren nog.

Een week of twee geleden was ik op een vrolijk avondje bij kunstenaar Leopold Wijdeveld waar een grijze mevrouw zich beklagde dat ik haar man al twee (!) keer een invitatie per mail voor een tentoonstellingsopening had gestuurd.

" We voelen ons gewoon gestalkt!" klaagde de vroeg bejaarde onaanzienlijke grijze muis op huilerige toon. Even later mocht haar mannetje, een gepensioneerd journalist van een flutblaadje een ellenlang verhaal vertellen over hoe zijn Alter Ego onder de naam Dwaalgast op het strand in een duinpannetje terecht kwam waar ie op de tast een meneer Kwaaitaal tegen kwam en een zilveren lepel vond waardoor ze in eensgezindheid naar huis strompelde en de jeneverfles opende. Er kwam geen en dan het zouteloze gelul. Ze maken wat mee, die Bildtse kunstenaars.

Waar exposeren de Uytlandkunstenaars? Oudebildtzijl. In een ingeslapen dorp waar nooit iemand komt. Eeuwen geleden ontstond deze suffe dorpsgemeenschap rond de uitwateringslus(zijl) aan de drooggelegde Middellzee. Het dorpsgezicht ademt nog steeds de sfeer van vroeger. Alsof de tijd is blijven stil staan. Een enkele auto uit het jaar nul rijdt schokkend voorbij. In het gammele expo sitie gebouwd dat nu de Aerden Plaats heet-voor heen De Witte Klok- maakt men kennis met de hedendaagse kunst van dit gebied, hetgeen het ergste doet vrezzen. Het peil valt dan ook niet mee van de kunstwerken. Een journalist noemde het "goedwillende amateuristische rotsooi". Ouwe meuk dus. In schreeuwende kleuren brullen de Karel Appel imitaties van de muur. Elke bejaarde, reutelende kunstschilder van het wad noemt zich bij de dorps pomp met zijn krakende reet een "Jonge Wilde" ook al trekt ie al tien jaar AOW.

Het Bildtse landschap heeft een grote aantrekkingskracht op arme kunstenaars vanwege de gammele, goedkope dijkhuisjes die voor een krats verkocht werden aan behoeftige kunstenaars met hun aan- en inhang. Velen hielden het er slechts één sei zoen uit en waren niet bestand tegen de lange, barre winters in het waddengebied. Kunstenaars zijn nu eenmaal fysiek slappe, gevoelige

tiepes, die doorgaans niet bestand zijn tegen te grote uitdagingen.

Nog voor zij een speld horen vallen barsten ze doorgaans al in tranen uit. Tijdens zomermaanden waait de geur van Rooie Libanon en ander drugs vergif de fietser tegemoet van uit de asosiejale schamele vissershutten en doet de argeloze wielrijder bijkans naar adem happend van zijn velo de dijk af storten. Zadelpijn en je fiets kan ook naar de kringloop.

Wisselende groepsexposities van Kunstkring Uytland tonen een grote gevarieerdheid van middel matige tot zeer slechte kwaliteit en er is informatie over mogelijkheden tot atelierbezoek, want bij menig kunstenaar staat de thee van gisteren git zwart te pruttelen op een waxinelichtje oner een gebloemde theemuts. Een lulverhaal heeft de artiest altijd paraat over kommer en kwel. Tevens kan men na de nep- en namaak kunstwerken de bijbehorende Julianakerk bezichtigen en kennis nemen van het verhaal achter dit voormalig doops gezinde schuilkerkje van opstandige protestanten. Geen van de kunstariesten bezoekt een kerk, dat is immers goed voor de burgerman. Voor een kopje koffie of thee, met een heerlijk Fries Boter duimpje, strijkt men even neer in de theeschenkerij waar het heerlijk thee leuten is en de goed gevulde K. achter de toonbank een ieder glunderend te woord staat. Zij verstaat met enige moeite Neder lands. Meestal is zij in gezelschap van haar hoog bejaarde, broodmagere echtvriend, een Friese aan de tering lijdende kunstenaar van het tiepe verre reizen, veel sterke lulverhalen en aanverwant geouwehoer onder een pijpje hasj. Ik bezocht één keer de zondagse bijeenkomsten van de plaatse lijke kunstariesten van Uytland in De Witte Klok om het gemor van de artistieke bende aan te horen over de kwaliteit van de Shit, de goedkope wijn, de subsidie, de olopende energieprijzen en de contraprestatie uitkeringen die al decennia lang waren opgehouden te bestaan. De kunstenaars repten van bittere arremoe om een leven lang sappelen maar zagen er welgevuld uit, in het bijzonder de fatso die achter de bar stond. Ze stonden tegen vier uur 's middags op om nog net naar het loket van de bijstand te kunnen, dan leefde er weer. Als je zo moet leven!

Tot 1 okt. dagelijks open van 10.30 tot 16.30 u. dinsdags gesloten Maanden oktober t/m april open op zat en zon van 10.30 – 16.30 u. gehele maand januari gesloten

© januari 2011, fredvanderwal, BasicPublishing.nl